

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 651/2012

ze dne 4. července 2012

o vydávání euromincí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Závěry Rady ze dne 23. listopadu 1998 a ze dne 5. listopadu 2002 o euromincích určených ke sběratelským účelům, doporučení Komise 2009/23/ES ze dne 19. prosince 2008 o společných pokynech pro národní strany a vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu ⁽³⁾, které schválila Rada ve svých závěrech ze dne 10. února 2009, a doporučení Komise 2010/191/EU ze dne 22. března 2010 o rozsahu působnosti a účincích eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla ⁽⁴⁾ stanoví doporučené postupy týkající se vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu, včetně pamětních euromincí, konzultací před zničením vhodných euromincí určených k oběhu a používání sběratelských euromincí.

(2) Protože dosud neexistují závazná ustanovení pro vydávání euromincí, mohou se postupy mezi jednotlivými členskými státy lišit, a není tak zajištěn dostatečně integrovaný rámec pro jednotnou měnu. V zájmu transparentnosti a právní jistoty je proto nutné zavést závazná pravidla pro vydávání euromincí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 16.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. května 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 83, 30.3.2010, s. 70.

(3) Podle nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura ⁽⁵⁾ mají mince znějící na euro nebo centy a odpovídající nominálním hodnotám a technickým specifikacím stanoveným Radou postavení zákonného platidla ve všech členských státech, jejichž měnou je euro. Nominální hodnoty a technické specifikace euromincí jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 975/98 ze dne 3. května 1998 o nominálních hodnotách a technických specifikacích euromincí určených pro peněžní oběh ⁽⁶⁾.

(4) Členským státům, jejichž měnou je euro, by mělo být umožněno vydávat rovněž pamětní dvoueurové mince za účelem připomenutí zvláštních příležitostí, přičemž počet emisí takových mincí by měl podléhat omezením stanoveným na každý rok a pro každý vydávající členský stát. Je nezbytné zavést určité množstevní limity pro pamětní euromince, aby tyto mince i nadále představovaly pouze malou část celkového množství dvoueurových mincí v peněžním oběhu. Tyto množstevní limity by však měly umožnit vydání dostatečného množství mincí tak, aby oběh těchto pamětních euromincí byl efektivní.

(5) Členským státům, jejichž měnou je euro, by rovněž mělo být umožněno vydávat sběratelské euromince, které nejsou určeny k peněžnímu oběhu a které by měly být snadno rozlišitelné od mincí určených k oběhu. Sběratelské euromince by měly mít postavení zákonného platidla pouze ve vydávajícím členském státě a neměly by být vydávány za účelem jejich uvedení do peněžního oběhu.

(6) Je vhodné, aby emise sběratelských euromincí byly zohledněny v množství mincí, které schvaluje Evropská centrální banka, avšak na souhrnném základě, a nikoli pro jednotlivé emise.

(7) Používání různých nominálních hodnot euromincí a eurobankovek podle současného návrhu by mělo být pravidelně a důkladně posuzováno příslušnými orgány na základě kritérií nákladovosti a přijatelnosti ze strany veřejnosti. Komise by měla zejména provádět posouzení dopadů dalšího vydávání jednocentových a dvoucentových mincí.

(8) Aby se zabránilo ničení euromincí vhodných pro oběh v jednom členském státě, které by v jiném členském státě mohly být zapotřebí, měly by se členské státy před zničením takových mincí vzájemně konzultovat,

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 6.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „oběžnými mincemi“ se rozumí euromince určené k peněžnímu oběhu, jejichž nominální hodnoty a technické specifikace jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 975/98;
- 2) „pamětními mincemi“ se rozumí euromince určené k peněžnímu oběhu, které mají připomínat zvláštní příležitost, jak je uvedeno v článku 1h nařízení (ES) č. 975/98;
- 3) „sběratelskými mincemi“ se rozumí euromince určené ke sběratelským účelům, které nejsou vydány za účelem jejich uvedení do peněžního oběhu.

Článek 2

Druhy euromincí

1. Členské státy mohou vydávat dva druhy euromincí: oběžné mince a sběratelské mince.
2. Komise provede posouzení dopadů dalšího vydávání jednocentových a dvoucentových mincí. Součástí tohoto posouzení bude analýza nákladů a přínosů, která zohlední skutečné výrobní náklady těchto mincí v porovnání s jejich reálnou hodnotou a přínosy.

Článek 3

Vydávání oběžných mincí

1. Oběžné mince se vydávají a uvádějí do peněžního oběhu v nominální hodnotě.
2. Malá část nepřesahující 5 % kumulované celkové čisté hodnoty a množství oběžných mincí vydaných členským státem, přičemž se berou v úvahu pouze roky s kladnou čistou emisí, může být uvedena na trh v hodnotě vyšší, než je nominální hodnota, je-li odůvodněna vysokou kvalitou mince, speciálním balením nebo jakýmkoli dalšími poskytnutými službami.

Článek 4

Vydávání pamětních mincí

1. Každý členský stát, jehož měnou je euro, smí vydat pouze dvě pamětní mince ročně s výjimkou případů, kdy:
 - a) pamětní mince vydají společně všechny členské státy, jejichž měnou je euro, nebo

- b) pamětní mince je vydána u příležitosti dočasného uvolnění či provizorního obsazení funkce hlavy státu.

2. Celkové množství pamětních mincí uvedených do peněžního oběhu v rámci jednotlivých emisí nesmí překročit vyšší z těchto dvou limitů:

- a) 0,1 % kumulovaného celkového čistého počtu dvoueurových mincí uvedených do peněžního oběhu všemi členskými státy, jejichž měnou je euro, do začátku roku předcházejícího roku vydání pamětní mince; limit může být zvýšen na 2 % kumulovaného celkového čistého počtu dvoueurových mincí v peněžním oběhu ve všech členských státech, jejichž měnou je euro, pokud se připomíná všeobecně známá a vysoce symbolická příležitost; v takovém případě vydávající členský stát během následujících čtyř let nepoužije zvýšeného stropu pro další vydání pamětní mince a důvody použití zvýšeného stropu vysvětlí, nebo
- b) 5,0 % kumulovaného celkového čistého počtu dvoueurových mincí uvedených do peněžního oběhu dotčeným členským státem do začátku roku předcházejícího roku vydání pamětní mince.

3. Rozhodnutí, zda vydat pamětní mince se společným vzorem, jež společně vydají všechny členské státy, jejichž měnou je euro, přijme Rada. Hlasovací práva členských států, jejichž měnou je euro, ohledně účasti na euru, se pro účely přijetí tohoto rozhodnutí pozastavují.

Článek 5

Vydávání sběratelských mincí

1. Sběratelské mince mají postavení zákonného platidla pouze ve vydávajícím členském státě.

Vydávající členský stát musí být na minci uveden jasným a snadno rozpoznatelným způsobem.

2. Aby bylo možno sběratelské mince snadno rozlišit od oběžných mincí, musí splňovat všechna tato kritéria:

- a) jejich nominální hodnota musí být odlišná od nominálních hodnot oběžných mincí;
- b) nesmí být na nich vyobrazení podobná společným stranám oběžných mincí ani žádné národní straně oběžných mincí; pokud na nich jsou vyobrazení podobná některé národní straně oběžných mincí, musí být jejich celkový vzhled stále snadno odlišitelný;

c) jejich barva, průměr a hmotnost se musí významně lišit od oběžných mincí alespoň ve dvou z těchto tří vlastností; rozdíl se považuje za významný, leží-li hodnoty včetně tolerancí mimo toleranční rozpětí stanovená pro oběžné mince,
a

d) nesmí mít profilovanou hranu s jemnými vroubky ani tvar „španělského květu“.

3. Sběratelské mince lze uvádět na trh v hodnotě stejné nebo vyšší než nominální hodnota.

4. Emise sběratelských mincí se zohlední na souhrnném základě v objemu emise mincí, který schvaluje Evropská centrální banka.

5. Členské státy přijmou všechna příslušná opatření s cílem odradit od používání sběratelských mincí jako platebního prostředku.

Článek 6

Konzultace před zničením oběžných mincí

Před zničením oběžných mincí, u nichž se nejedná o euromince nevhodné pro oběh ve smyslu čl. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1210/2010 ze dne 15. prosince 2010 o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh⁽¹⁾, vedou členské státy vzájemné konzultace prostřednictvím příslušného podvýboru Hospodářského a finančního výboru a informují ředitele mincoven členských států, jejichž měnou je euro.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 1.